

РЕШЕНИЕ

№ 566

гр. Варна, 22.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 32 СЪСТАВ, в публично при закрити врати заседание на тринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Албена Славова

при участието на секретаря Пламена Ст. Стоянова
в присъствието на прокурора Р. П. П.
като разгледа докладваното от Албена Славова Частно наказателно дело № 20223110201041 по описа за 2022 година

УСТАНОВИ:

Производството е по реда на чл. 24а и сл. от ЗБППМН.

Образувано е въз основа на Решение на Местната комисия за борба с противообществените прояви на малолетните и непълнолетните при Район „Приморски” – Община Варна по възпитателно дело № 03/2022 г. и съответно предложение до ВРС за прилагане на чл. 13, ал.1 т.13 от ЗБППМН по отношение на непълнолетния ДЖ. С. Г.. с ***.

Органът по чл. 11, ал.1 от ЗБППМН е определил посочената възпитателна мярка като подходяща като е взел предвид личните особености на непълнолетния, възрастта, здравословното му състояние, физическото и психическото му развитие, характера и тежестта на извършената противообществена проява, мотивите и обстоятелствата, при които е осъществена същата.

В съдебно заседание непълнолетният Д.Г. заявява, че не желае да бъде настаняван във възпитателно училище - интернат. Същият обещава да не извършва общественоопасни прояви.

В съдебно заседание представителят на ВРП излага становище, че предложението на МКБППМН за налагане на най-тежката възпитателна мярка е

ноеснователно, съотв. сочи, че други възпитателни мерки биха повлияли по-целесъобразно и по-благоприятно върху личността на непълнолетния.

В хода на съдебните прения представителят на Дирекция „Социално подпомагане” – Варна – С. Г. излага становище, че взетото решение от МКБППМН – при район „Одесос”, Община – Варна е правилно съотв. с предложената мярка ще се защитят по най-добрия начин интересите на детето, доколкото до настоящия момент наложените на Г. мерки не са оказали своя превъзпитателен ефект.

Представителят на МКБППМН при Район „Приморски“ – Община – Варна - юк М. пледира да се уважи предложението за налагане на непълнолетния на мярката „Настаняване във възпитателно училище- интернат“, като счита, че посочената мярка ще постигне своя възпитателен ефект.

Зам. Директора на ЦНСТ „Изгрев“ – Ася Йорданова, излага становище, че тежестта на извършените от Г. деяния не съответства на тежестта на предложената възпитателна мярка, като счита, че на непълнолетния да се наложи такава в случай, че същият има последващи противообществени прояви.

Защитникът на непълнолетния П. – адв. Н. пледира, че предложената от МКБППМН мярка е крайно тежка и не би могла да бъде в интерес на детето, съотв. същата е несъразмерна с обществената опасност на осъщественото от него деяние. Моли на непълнолетния да бъде наложена по-лека възпитателна мярка.

След съвкупен анализ на доказателствата по преписката, становищата и показанията на изслушаните лица, съдът прие, че предложението на Местната комисия за борба с противообществените прояви на малолетните и непълнолетните при Район „Приморски” – Община Варна за приложение на чл. 13, ал.1 т.13 от ЗБППМН не следва да бъде уважено, а на лицето следва да бъдат наложени възпитателни мерки по: чл. 13 ал.1 т.4 от ЗБППМН - „поставяне под възпитателен надзор на лицето, което замества родителите на детето, а именно – Директора на ЦНСТ „Изгрев“ – гр. Варна „Княгиня Надежда”, със задължение за полагане на засилени грижи за срок от една година; по чл. 13, ал.1 т.5 от ЗБППМН „поставяне под възпитателен надзор на обществен възпитател” за срок от една година ; по чл. 13 ал.1 т. 10 задължаване за извършване на определена работа в полза на обществото в размер на 40 часа и по чл. 13 ал.1 т.12 от ЗБППМН - предупреждаване за настаняване във възпитателно училище-интернат с изпитателен срок до 6 месеца.

За да формира своите изводи, съдът съобрази следната фактическа обстановка:

Непълнолетният ДЖ. С. Г.. е роден на 01.03.2007 г. в гр. Варна с майка Е.Й. Г. – българска гражданка и баща С.Б. Г. – турски гражданин. Семейството на непълнолетния е с нарушена структура, като през 2009 г. той е с неуреден граждански статус, отглеждан от сестрата на майка си С.Й.К., а родителите му пребивават извън

страната и не полагат грижи за него. На 01.09.2009 г. същият е настанен в ДМСГД, гр. Варна. На 16.11.2010 г. е настанен в професионално приемно семейство, като следва неуспешна адаптация в същото. От 07.03.2011 г. Д. е настанен при леля си по майчина линия – Е.Т., но след завръщането на майка му от чужбина е разстроен процеса на интеграция на детето. На 18.03.2011 г. непълнолетният е настанен в семейството на прабаба му по майчина линия – А.Г.Т., като след два месеца настаняването е прекратено поради отказ от грижа. През мес. септември 2014 г. детето е настанено в ДДЛРГ „Княгиня Надежда“, гр. Варна, а от 29.04.2015 г. – в ЦНСТ „Изгрев – Изток“, гр. Варна.

Детето има няколко хоспитализации в детско психиатрично отделение на УМБАЛ „Св.Марина“ през 2017 г. с поставени диагнози „Хиперкинетично разстройство на поведението“ и „Несоциално разстройство на поведението“. г.

Непълнолетният е завършил начален етап на образование в ОУ „Иван Рилски“ – Варна със слаб успех, като през учебната 2020/2021 г. е продължил образованието си в 7 клас н ОУ „Ангел Кънчев“. През учебната 2021/2022 г. е ученик в 8-ми клас на ПГГСД „Николай Хайтов“ – Варна.

По отношение на Д.Г. са образувани и водени възпитателни дела при МКБППМН – Район“Пиморски“ към Община – Варна, както следва:

1/ ВД № 39/2018 г., по което с решение № 39/20.11.2018 г. му е наложено наказание по чл. 13 ал.1 т.1 от ЗБППМН – „Предупреждение“ и възпитателна мярка по чл. 13 ал.1 т.3 от ЗБППМН – „Задължаване да посещава консултации за преодоляване на отклоненията в поведението“ – 10 консултации, които да реализира до края на мес.юни 2019 г. в Центъра за социална превенция в гр. Варна за това, че на 04.06.2018 г. съвместно с други непълнолетни, настанени в ЦНСТ „Изгрев“, къща „Запад“ унищожил 2 бр. футболни врати, в двора на центъра, собственост на Община -Варна.

2/ ВД № 40/2018 г., по което с Решение № 40/20.11.2018 г. му е наложена възпитателна мярка по чл. 13 ал.1 т.5 от ЗБППМН – „Поставяне под възпитателен надзор на обществен възпитател“ за срок от една година, за това че на 04.06.2018 г. . съвместно с други непълнолетни, настанени в ЦНСТ „Изгрев“, къща „Запад“ унищожил 2 бр. футболни врати, в двора на центъра, собственост на Община -Варна;

3/ ВД № 19/2021 г., по което с Решение № 19/19.10.2021 г. му е наложена възпитателна мярка „Предупреждение за настаняване във възпитателно училище – интернат“ за това, че на 23.07.2021 г. Г. съвместно с още две непълнолетни лица, настанени в ЦНСТ „Изгрев“ извършили противозаконно отнемане на сумата от 165 лева от владението на съответното материално отговорно лице в центъра, без негово съгласие с намерение противозаконно да я присвоят;

4/ ВД № 09/2022 г., по което с Решение № 09/22.03.2022 г. му е наложена възпитателна мярка по чл. 13 ал.1 т.5 от ЗБППМН „Поставяне под възпитателен надзор

на обществен възпитател“ за срок от една година, за това че на 19.01.2022 г. в гр. Варна, от помещение в центъра, Д.Г., съвместно с други три непълнолетни лица, настанени в центъра отнел чужди движими вещи – сумата от 900 лева, дрехи, хранителни продукти, слушалки и очила, от владението на съответното материално-отговорно лице, без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои.

Възпитателно дело № 3/ 2022 г., във връзка с което е направено предложението до съда за налагане на мярка по чл. 13 ал.1 т.13 от ЗБППМН на Г. е образувано по повод подаден сигнал от Директора на ЦНСТ „Изгрев“ – С.Д., за това че през мес. ноември 2021 г. Д.С. противозаконно присвоил чужда движима вещ, а именно – таблет, собственост на Община – Варна, предоставен му да го ползва с оглед провеждане на онлайн обучението. Във връзка със сигнала е образувана прокурорска преписка с № 17161/2021 г. В хода на извършената проверка по случая били снети обяснения от С.Д. и от настанените в ЦНСТ „Изгрев“ непълнолетни лица – Д.В.Т. и Д.Ж. С. Г... В обясненията си Тодоров заявил, че е предал своя таблет на Селами, за да го продаде, тъй като му трябвали пари, а Г. заявил, че е изхвърлил своя таблет, тъй като същият се е счупил.

С постановление от 13.01.2022 г. прокурор при РП-Варна е отказал да образува досъдебно производство по случая, като е преценил, че деянието е извършено от Г. поради увлечение и лекомислие, поради което и доколкото са налице предпоставките на чл. 61 от НК по отношение на същия следва да бъдат наложени съответните възпитателни мерки по ЗБППМН.

В хода на съдебното производство е назначена и извършена съдебнопсихиатрична и психологична експертиза, като в заключението вещите лица са формирали следните изводи:

Д. е в началото на т.нар. юношеска възраст, при която наред със стабилизиране на личностните черти се оформят модели на специфично тийнейджърско поведение- Д. живее в условията на депривация /родителите му са разделени и той почти не ги познава/ Въпреки, че демонстрира поведение на човек, който вече е самостоятелен и е в състояние дори отчасти да бъде материално независим, доколкото споделя, че работи, за да си допълва средствата, които са му необходими, той е твърде объркан по отношение на своята личност. На моменти е оптимистичен, а в други се съмнява в себе си. Опитва се да разсъждава рационално, по-обективно. На моменти е критичен към себе си. Желанията се разминават с реалността. От една страна осъзнава, че извършва противозаконни постъпки, но от друга, не е в състояние да контролира поведението си, а прехвърля/пренася отговорността към лицата, които го „провокират“ да ги извършва. Прави опити да се дистанцира от субгрупата, към която принадлежи, но не успява. Има потребност от нови дразнители, изненади. Смята, че когато бъде преместен в друго училище, този проблем ще бъде решен, т.е. индиректно показва, че има нужда от

помощ Склонен е да бъде импулсивен. Има необходимост от опора и сигурност. Страховете му са свързани с притеснението да не изгуби единствената сигурност до този момент, а именно – домът, в който е настанен в момента – ЦНСТ „Изгрев“. Има необходимост от външни авторитети, които в момента са в ЦНСТ „Изгрев“ – неговият ментор и директора. Макар, че обвинява себе си за последната асоциална постъпка, този извод не е гаранция, че си е взел поука и няма да извърши аналогични постъпки в бъдеще.

В експертизата, вещите лица сочат, че момчето е живяло в условия на депривация, почти не познава родителите си, които понастоящем живеят разделено в чужбина. Израснал е до предучилищна възраст в разширено семейство /баба, леля, чичо/, като след това е бил настаняван в различни домове за деца, лишени от родителска грижа. На този етап Д. е твърде объркан по отношение, както на своята личност, така и на функционирането си в обществото. Д. има необходимост от авторитети, които в момента са длъжностните лица в ЦНСТ, като единствената опора към момента за него също е центъра, макар той да не е в състояние да спазва последователно и винаги правилата в него.

Вещите лица формират извод, че към момента на освидетелстването при Г. не е установено наличие на актуално психотично разстройство, включително и разстройство на личността. Условията за отглеждане в ЦНСТ отговарят на нуждите на лицето с оглед констатацията за психичното му състояние и психологичните характеристики на личността му. С оглед проследяване личността на Д.Г. , нейните начини на реагиране и поведение, както и формиращата се ценностна система, вещите лица изразяват съмнението си, че мярката „Настаняване във възпитателно училище – интернат“ ще бъде ефикасна и регулираща пълноценно поведението му , отколкото мястото, в което е настанен в момента – ЦНСТ „Изгрев“.

Като съобрази така изложените факти, съдът установи от правна страна следното:

От събраните по делото доказателства и по-конкретно от материалите, съдържащи се по пр.пр. № 17161/21 г. по описа на РП-Варна и обясненията на непълнолетния Г. безспорно се установява, че същият е извършил деяние, субсумиращо нормата на чл. 206 ал.1 от НК, като през мес.ноември 2021 г. се е разпоредил с чужда движима вещ – предаденият му таблет за ползване, собственост на Община – Варна. Съдът намира, че по отношение на описаното в преписката и решението по ВД № 03/2022 г. на МКППМН – при Район „Приморски“ деяние, свързано с присвоителните действия по отношение на таблета, предаден за ползване на непълнолетния Денис Тодоров, не са събрани категорични доказателства за съпричастността на Г. в извършеното отнемане, доколкото единствените сведения в тази посока се извеждат от обясненията на заинтересованото лице Тодоро, които не се

характеризират с необходимата степен на достоверност. Не е изяснено безспорно и дали непълнолетният фактически или юридически се е разпоредил с процесния таблет съотв. в първия случай при какви обстоятелства е осъществено това.

Независимо от горното, доколкото непълнолетния признава обстоятелствата, свързани с фактическото разпореждане с предадения му таблет, което е противозаконно, доколкото Г. е дължал връщане на вещта на съответното материално-отговорно лице, с осъщественото деяние са реализирани признаците на престъпление по чл. 206 ал.1 от НК

Съдът споделя изводите на представителят на ВРП, че деянието е извършено поради увлечение и лекомислие, поради което и доколкото същото се характеризира с ниска степен на обществена опасност няма престъпен характер. Посочените изводи следват, както от обстоятелството, че при Г. не се установява степен на зрялост и психическо развитие, характерни за възрастта му, така и с оглед на всички обстоятелства, касаещи осъщественото отнемане и сочещи спонтанността на проявата съотв. липсата на цели за сериозно благодетелстване.

При формиране на изводите си относно подходящата възпитателна мярка, която следва да бъде приложена на непълнолетния, съдът взе предвид и извода на вещите лица за наличието на критично отношение на Г. към извършеното от него, необходимостта да формира способност да реализира задръжки със съдействието на авторитети, които за него са съответните длъжностни лица при ЦНСТ, обстоятелството, че единствената опора, която чувства в живота си е домът, в който е настанен, както и изразеното от вещите лица съмнение, че настаняването на непълнолетния във възпитателно училище-интернат ще има превъзпитателен ефект по отношение на същия с оглед установените данни за личността му.

При така установените факти, съдът счита, че правилно е реализирана процедурата по ЗБППМН с оглед налагане на възпитателни мерки на детето. Не се споделят обаче изводите на МКБППМН при Район „Приморски” – Община – Варна, че адекватна се явява възпитателната мярка по чл. 13 ал.1 т.13 от ЗБППМН.

Съгласно международните стандарти и вътрешното законодателство приоритет при налагане на възпитателните мерки следва да имат тези с превъзпитателен, а не с репресивен ефект. Изложените съждения, налагат извода, че мярката по чл. 13 ал.1 т.13 от ЗБППМН следва да се прилага като крайна такава, само в случаите, когато останалите мерки, предвидени в закона не могат да реализират превъзпитателен ефект по отношение на детето. Поради изложеното адекватна се явява мярката по т.13 в случаите на системно извършвани противообществени прояви със съществен интензитет, висока обществена опасност на реализираната проява, респ. изчерпване на мерките с подчертан възпитателен ефект, които се характеризират с по-ниска степен на репресия по отношение на детето от мярката по т.13 от ЗБППМН.

Според съда, настоящият случай не разкрива факти, касаещи някоя от хипотезите, в които мярката по чл. 13 ал.1 т.13 от ЗБППМН се явява оправдана и адекватна.

Видно от приобщените по делото писмени доказателства, действително Г. има регистрирани и други обществено-опасни прояви, Същевременно, от установените данни за личността на непълнолетния е видно, че противообществените прояви, осъществени от него имат инцидентен характер. В тази връзка съдът съобрази факта, че с първите две образувани възпитателни дела по отношение на непълнолетния по отношение на същия са наложени възпитателни мерки за едно и също деяние осъществено от него през 2018 г. Последваща противообществена проява на подсъдимия е реализирана три години по-късно, като от обстоятелствената част на Решение № 19/2021 г. не се извеждат факти, въз основа на които да е възможно да бъде формиран категоричен извод за наличието и степента на съпричастност на непълнолетния към реализираното противозаконно отнемане съвместно с други настанени в ЦНСТ лица.

От друга страна, реализираните по отношение на детето възпитателни мерки се свеждат основно до две от посочените в нормата на чл. 13 ал.1 от ЗБППМН, а именно – по т.3 и по т.5 , при наличие на широк кръг от други мерки, включително свързани с ограничения в свободното придвижване, ограничаване на възможността да се реализират срещи с други лица, които влияят неблагоприятно върху развитието на детето, както и мерки, свързани със завишен надзор, който явно се налага с оглед констатираните по делото прояви на бягство от дома.

Изводите на съда за неадекватния характер на предложената от МКБППМН мярка се основават и на разпоредбата на чл. 3 ал.1 от Конвенцията за правата на детето, която въздига висшия интерес на детето като принцип, въз основа на който се постановяват актовете, които засягат същото. Един от елементите на висшия интерес на детето съгласно нормата на чл. 12 от Конвенцията е необходимостта от запазване на семейната среда, респ. поддържане на взаимоотношенията със семейството. Видно от съдебнопсихиатричната експертиза, непълнолетният отъждествява семейната среда с домът, в който е настанен, който е единствената му опора.

Предвид изложеното, съдът счита, че кумулативно налагане на мерките по чл. 13, ал.1 т.4, т.5, т.10 и т.12 от ЗБППМН, биха постигнали целения възпитателен ефект.

Поради горното и на основание чл. 24а, ал.4, т.2 от ЗБППМН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ предложението на МКБППМН при Район „Приморски” при Община – Варна за налагане на възпитателна мярка „Настаняване

във възпитателно училище – интернат” на непълнолетния ДЖ. С. Г.. с ***.

НАЛАГА на ДЖ. С. Г.. с *** възпитателни мерки, както следва:

1. по чл. 13 ал.1 т.4 от ЗБППМН - поставяне под възпитателен надзор на лицето, което замества родителите на детето, а именно – Директора на ЦНСТ"Изгрев" - Варна, със задължение за полагане на засилени грижи за срок от една година;
2. по чл. 13, ал.1 т.5 от ЗБППМН- „поставяне под възпитателен надзор на обществен възпитател” за срок от една година
3. по чл. 13 ал.1 т. 10 от ЗБППМН - задължаване за извършване на определена работа в полза на обществото в размер на 40 часа
4. по чл. 13 ал.1 т.12 от ЗБППМН - предупреждаване за настаняване във възпитателно училище-интернат с изпитателен срок до 6 месеца.

Да се съобщи за решението на непълнолетния, Директора на ЦНСТ“Изгрев“ - Варна , ВРП, МКБППМН - Район „Приморски“ – Община – Варна и на Д”СП”.

Решението може да бъде обжалвано или протестирано пред ВОС в 14 – дневен срок от получаване на съобщението от лицата по чл. 24а, ал.2 от ЗБППМН.

След влизане в сила на решението възпитателното дело да се изпрати на Председателя на МКБППМН - Район „Приморски“ – Община – Варна за привеждане в изпълнение на влязлото в сила решение.

Съдия при Районен съд – Варна: _____